

Sygn. akt I ACa 811/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Roman Sugier
Sędziowie :	SA Ewa Jastrzębska (spr.) SO del. Aneta Pieczyrak-Pisulińska
Protokolant :	Anna Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. C.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt I C 432/13

1) oddala apelację;

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 811/14

UZASADNIENIE

Powód K. C. wniósł przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. pozew o pozbawienie wykonalności w całości tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w K. z dnia 27 kwietnia 2005 r., sygn. akt IX GNc 2192/05/10, opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 25 maja 2005 r. oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podał, iż nakazem zapłaty z dnia 27 kwietnia 2005 r., wydanym w postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt IX GNc 2192/05/10 Sąd Rejonowy wK. zasądził na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z

siedzibą w K. solidarnie od (...) Sp. z o.o. w C. i K. C. kwotę 87.892,62 zł, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 marca 2005 r. do dnia zapłaty, oraz kwotę 5.083,40 zł tytułem kosztów postępowania. Na podstawie opisanego tytułu wykonawczego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w B. A. M. prowadzi z wniosku strony pozwanej postępowanie egzekucyjne o sygn. akt KM 2309/13.

Wierzytelność zasądzona tym nakazem zapłaty wynikała z weksla zabezpieczającego należność (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. Oddział w B., który to weksel został poręczony przez K. C.. Windykację sądową wierzytelności (...) Sp. z o.o. prowadziła strona pozwana. (...) Sp. z o.o. współpracowała z (...) Sp. z o.o. Współpraca przebiegała sukcesywnie do roku 2005 r. W 2005r. w związku z trudnościami finansowymi (...) Sp. z o.o. zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej. Nowo powstały podmiot (...) Sp. z o.o., której prezesem zarządu jest powód podjęła działania zmierzające do uregulowania zobowiązań (...) Sp. z o.o. i powoda, w tym w szczególności zobowiązań wobec strony pozwanej objęte wymienionym tytułem wykonawczym. W tym celu (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. dokonały ustaleń, na mocy których ustalono, że spłata zobowiązań nastąpi przy wykorzystaniu rabatu przysługującego spółce (...) Sp. z o.o. Rzeczona spółka uzyskała od (...) Sp. z o.o. rabat w wysokości 30-40% na zakupione towary, który dla (...) Sp. z o.o. miał wynieść 10%. Różnica w wysokości rabatu (20-30%) była przeznaczana na poczet zaległych zobowiązań (...) Sp. z o.o., wynikających z przywołanego wyżej orzeczenia Sądu Rejonowego w K.. W ten sposób (...) Sp. z o.o. spłaciła w okresie od 2005 do 2007 r. część wierzytelności (...) Sp. z o.o., w wysokości około 40.000,00 zł. Współpraca opisanych podmiotów zakończyła się w roku 2007, kiedy to (...) Sp. z o.o. została przejęta przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.. Nadto w toku postępowania egzekucyjnego wyegzekwowano od powoda kwotę 13.757,89 zł. W celu ostatecznego uregulowania dochodzonego przez stronę pozwaną roszczenia, K. C. w styczniu 2012 r. spotkał się z prezesem zarządu strony pozwanej, D. S. i strony uzgodniły, że zapłata przez powoda kwoty 20.000,00 zł w całości wyczerpie roszczenia (...) Sp. z o.o., a strona pozwana zwolni K. C. od zapłaty pozostałej części zadłużenia. Dodatkowo powód miał zapłacić kwotę 2.428,00 zł. tytułem kosztów. Powód uiszczył pozwanej umówioną kwotę, a pozwana pismem z dnia 8 lutego 2012 r. cofnęła wniosek egzekucyjny jednoznacznie wskazując, że czyni to „wobec dokonania przez dłużnika zapłaty wierzytelności”. Dodatkowo w dniu 20.03.2012r. pozwana przez internet powiadomiła powoda o wysokości kosztów. W związku z faktem, że wskazana wysokość kosztów nie odpowiadała ustaleniom stron powód w dniu 4.04.2012r. przelał pozwanej uzgodnioną wcześniej kwotę 2.428,00 zł. Powód pismem z dnia 21.10.2013r. wezwał stronę pozwaną do umorzenia postępowania egzekucyjnego, jednakże wezwanie to pozostało bez odpowiedzi.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu.

Na uzasadnienie swojego stanowiska strona pozwana podała, iż nabyła od wierzyciela pierwotnego tj. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wierzytelność wekslową, z tytułu weksla in blanco wystawionego przez powoda oraz (...) Sp. z o.o., przed jego uzupełnieniem zatem ewentualna spłata na rzecz pierwotnego wierzyciela nie zwalnia powoda z odpowiedzialności. Przyznała, że kwota wynikająca z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w K. Wydział IX Gospodarczy z dnia 27 kwietnia 2007 r., we wniosku egzekucyjnym z dnia 26 sierpnia 2013 r. została pomniejszona o wpłatę dokonaną przez powoda w dniu 6 lutego 2012 r. w kwocie 20.000,00 zł oraz o kwotę wyegzekwowaną w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. A. M. pod sygn. akt KM 1200/09 w wysokości 11.665,77 zł. Jednocześnie zgodnie z ustaleniami dokonanymi przez strony na spotkaniu w dniu 6 lutego 2012 r. pozwana zgodziła się na czasowe odstąpienie od prowadzenia postępowania egzekucyjnego wobec powoda lecz nigdy nie zwolniła powoda z długu 1200/09.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej:

1/ pozbawił wykonalności nakaz zapłaty z dnia 27.04.2005r. wydany przez Sąd Rejonowy w K. Wydział IX Gospodarczy sygn. akt IX GNc 2192/05/10 zaopatrzony w sądową klauzulę wykonalności w stosunku do powoda K. C. w części dotyczącej odsetek ustawowych zasądzonych od kwoty 87.892,62 zł od dnia 11.11.2005r. do dnia 4.11.2007r.;

2/ w pozostałym zakresie powództwo oddalił;

3/ zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wskazał w uzasadnieniu, iż bezspornym w sprawie jest fakt, że nakazem zapłaty z dnia 27 kwietnia 2005 r., wydanym w postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt IX GNc 2192/05/10 Sąd Rejonowy w K. zasądził na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. solidarnie od (...) Sp. z o.o. w C. i K. C. kwotę 87.892,62 zł, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 marca 2005 r. do dnia zapłaty, oraz kwotę 5.083,40 zł tytułem kosztów postępowania.

Wierzytelność zasądzona nakazem zapłaty z dnia 27.04.2005r. wynikała z weksla zabezpieczającego należność (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. Oddział w B., który to weksel został poręczony przez K. C..

Nakaz zapłaty z dnia 27.04.2005r. uprawomocnił się 25.05.2005r.

Dysponując przytoczonym powyżej tytułem wykonawczym strona pozwana złożyła u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. A. M. wniosek o przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego, w celu egzekucji roszczenia. W toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. A. M. pod sygn. akt KM 1200/09 wyegzekwowano od powoda kwotę 13.757,89 zł w tym 900zł tytułem kosztów zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym, 66 zł kosztów klauzuli.

Ustalił też sąd pierwszej instancji, że w trakcie prowadzonego postępowania egzekucyjnego pod sygn. akt Km 1200/09 doszło do spotkania na początku 2012r. powoda z prezesem strony pozwanej D. S..

W wyniku uzgodnień powód wpłacił stronie pozwanej w lutym 2012r. kwotę 20.000 zł, na dowód otrzymał pokwitowanie wpłaty tej kwoty.

Dnia 8.02.2012r. strona pozwana reprezentowana w toku postępowania egzekucyjnego przez profesjonalnego pełnomocnika wystosowała pismo do komornika sądowego w którym „wobec dokonania przez dłużnika zapłaty wierzytelności” cofnęła wniosek egzekucyjny w całości.

W związku z cofnięciem wniosku przez wierzyciela (stronę pozwaną) komornik postanowieniem z dnia 6.03.2012r. postępowanie egzekucyjne umorzył na podstawie przepisu art. 825 § 1 pkt 1 kpc.

dowód : akta postępowania egzekucyjnego Km 1200/09,

informacja komornika z 5.06.2014r. , 136-138 ,

częściowo zeznania świadka P. C. k. 125-126 ,

częściowo zeznania stron k. 126-128

Zdaniem sądu pierwszej instancji powództwo jest częściowo zasadne. Powód swe roszczenie opierał na art. 840 § 1 pkt. 2 kpc,

Zgodnie z art. 375 § 1 kc, dłużnik solidarny (a takim jest powód, bowiem należność wynikająca z tytułu egzekucyjnego-nakazu zapłaty z dnia 27.04.2005r. została zasądzona na rzecz wierzyciela od dłużników solidarnie) może bronić się zarzutami, które przysługują mu osobiście względem wierzyciela, jak również tymi, które ze względu na sposób powstania lub zakres treści zobowiązania są wspólne wszystkim dłużnikom.

Podstawowym zarzutem, jaki podniósł powód w powództwie przeciwegzekucyjnym, jest zarzut spełnienia świadczenia.

Podkreślił sąd pierwszej instancji, że ze względu na to, że art. 840 § 1 pkt 2 kpc odnosi się tylko do zdarzeń powstałych po powstaniu tytułu egzekucyjnego, zarzut wykonania zobowiązania może dotyczyć tylko okresu po powstaniu tego tytułu, a gdy tytuł egzekucyjny stanowi orzeczenie sądowe – okresu po zamknięciu rozprawy.

Żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności jest dopuszczalne, gdy istnieje potencjalna możliwość jego wykonania- ma to miejsce w szczególności w sytuacji, gdy wierzyciel zostaje zaspokojony poza postępowaniem egzekucyjnym. W sytuacji, gdy wierzyciel jest zaspokojony w postępowaniu egzekucyjnym - częściowo, komornik ma obowiązek dokonywania stosownej wzmianki na tytule co do zakresu w jakim świadczenie zostało spełnione (§ 53 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie czynności komorników Dz.U. nr 10 poz. 52 z 1968r. z późn. zm). Komornik (ten sam lub inny) ma obowiązek zaliczenia na poczet egzekwowanych należności pieniężnych tych osiągniętych już od dłużnika w postępowaniu egzekucyjnym.

Inaczej wygląda sytuacja, gdy należność została uiszczona poza postępowaniem egzekucyjnym, np. w drodze dobrowolnego spełnienia świadczeń przez dłużnika . Z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż w toku postępowania egzekucyjnego Km 1200/09 wszczętego przeciwko powodowi dnia 6.05.2009r. wyegzekwowano kwotę 13.757,83 zł, z czego 900 zł to koszty zastępstwa procesowego w toku egzekucji i 66 zł koszty klauzuli (13.757,83 – 900- 66 = 12.791,89zł). Kwota 12.791,89 zł dotyczy stricte tytułu wykonawczego nakazu zapłaty z 27.04.2005r. Po odjęciu od kwoty 12.791,89 zł kwoty 5.083,40 zł (koszty procesu) pozostaje kwota 7.708,49 zł , która w pierwszej kolejności jest zaliczona na odsetki. Odsetki wyegzekwowane w toku egzekucji komorniczej od kwoty 87,892,62zł w kwocie 7.708,49 zł obejmują okres od 15.03.2005r. do 10.11.2005r. (z czego od 15.03.2005r. do 14.10.2005r. 13,5% w stosunku rocznym - Dz. U. 2005r. nr 3 poz. 16 , od 15.10.2005r. do 10.11.2005r. 11,5% w stosunku rocznym - Dz.U. 2005 nr 201 poz. 1662. Te kwoty, które zostały wyegzekwowane zostały przez komornika zaznaczone na tytule wykonawczym (obecnie znajduje się on w aktach Km 2309/13).

Wskazał sąd pierwszej instancji, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego w tym z zeznań samych stron wynika również , iż w lutym 2012r. powód wpłacił bezpośrednio do rąk wierzyciela kwotę 20.000 zł, która w pierwszej kolejności powinna być zaliczona na poczet odsetek (art. 451 § 3 kc).

Kwota 20.000 zł powinna być zaliczona na poczet odsetek za okres od 11.11.2005r. (do 10.11.2005r., zostały wyegzekwowane przez komornika w toku egzekucji) do 4.11.2007r. Od 11.11.2005r. do 14.12.2008r. to 11,5% w stosunku rocznym (Dz. U. 2005 nr 201 poz. 1662, od 15.12.2008r. 13% w stosunku rocznym Dz.U. 2008r. nr 220 poz. 1434).

W ocenie sądu pierwszej instancji w tym jedynie zakresie zasadne było żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności.

W pozostałym natomiast zakresie powództwo należało oddalić.

W ocenie Sądu pierwszej instancji powód nie wykazał, by doszło do zwolnienia powoda z długu . Zgodnie z art. 508 kc zobowiązanie wygasa, gdy wierzyciel zwalnia dłużnika z długu , a dłużnik zwolnienie przyjmuje. Zwolnienie z długu jest umową między wierzycielem a dłużnikiem, forma umowy jest dowolna. Jeżeli umowa jest w formie pisemnej, to zwolnienie z długu powinno być w formie pisemnej (art. 77§ 2 kc). Wierzyciel swoje oświadczenie o zwolnieniu z długu powinien złożyć wobec dłużnika, nie zaś wobec jakiegokolwiek innej osoby (np. komornika). W niniejszej sprawie w ocenie Sądu pierwszej instancji powód nie udowodnił, iż wierzyciel (strona pozwana) zwolnił go z długu, nie jest tego dowodem oświadczenie o cofnięciu wniosku o wszczęcie egzekucji komorniczej, nie wynika bowiem z niego fakt, iż wierzytelność została zaspokojona w całości, wynika jedynie fakt rezygnacji z prowadzenia egzekucji. Zdaniem sądu pierwszej instancji całkowicie nietrafne są zarzuty powoda co do ustaleń w zakresie rabatów i zaliczenia ich na poczet wierzytelności strony pozwanej dokonane pomiędzy (...) spółką z o.o. a (...) Spółką z o.o. w okresie od 2005r. do 2007r. a więc po wydaniu tytułu egzekucyjnego, całkowicie nietrafny jest też podnoszony przez powoda zarzut przedawnienia.

Zgodnie z art. 125 kc, roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem Sądu przedawnia się z upływem lat 10, chociażby termin przedawnienia tego roszczenia był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenie okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe (np. odsetki) należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Zgodnie z art. 123 kc, bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność egzekwowania roszczeń przedsięwziętą w celu zaspokojenia roszczenia. Postępowanie egzekucyjne przeciwko powodowi dotyczące niniejszego tytułu wykonawczego było prowadzone od 06.05.2009r. do 6.03.2012r. (egzekucja komornika sygn. akt Km 1200/09) i obecnie jest prowadzone od 29.08.2013r. (egzekucja komornika sygn. akt Km 2309/13), ani roszczenie główne ani okresowe nie uległo więc przedawnieniu. Kwoty uiszczone przez przedłużnika w toku postępowania egzekucyjnego Km 1200/09 zostały zaliczone na poczet odsetek w tym między innymi od 15.03.2005r. do 5.05.2006r. W pozostałym więc zakresie sąd pierwszej instancji powództwo oddalił.

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd pierwszej instancji oparł się przede wszystkim na dokumentach urzędowych, aktach sprawy sądowej, aktach egzekucyjnych oraz częściowo zeznaniach świadka i stron, które co do zasadniczych kwestii były spójne, wzajemnie ze sobą korespondowały i uzupełniały się.

Sąd ten nie dał wiary twierdzeniom powoda, iż zapłata kwoty 20.000 zł spowodowała zwolnienie go z pozostałej części długu. Fakt ten nie znajduje żadnego potwierdzenia w szczególności w pisemnej umowie między stronami, czy pisemnych oświadczeniach (pokwitowaniach) wierzyciela. Cofnięcie wniosku przez wierzyciela o prowadzenie egzekucji było jedynie czasową rezygnacją z dochodzenia roszczeń w stosunku do dłużnika.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc mając na uwadze, iż strona pozwana przegrała tylko w nieznacznej części (20.000 zł), przyznając fakt jej uregulowania przez powoda.

Od wyroku tego wniósł apelację powód. Wyrok zaskarżył w całości. Zarzucił:

1.naruszenie prawa materialnego:

a) art. 451 § 1 i 3 KC poprzez ich błędne zastosowanie, i przyjęcie, że wpłacona pozwanemu zgodnie z ustaleniami stron kwota 20 000,00 zł powinna być zaliczona na poczet odsetek ustawowych od kwoty 87 892,62 zł za okres od 11 listopada 2005 r. do dnia 4 listopada 2007 r.,

b) art. 77 § 2 KC oraz art. 508 KC poprzez ich błędne zastosowanie i przyjęcie, że zwolnienie powoda z długu w realiach rozpoznawanej sprawy powinno nastąpić w formie pisemnej;

c) art. 65 § 1 KC poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że oświadczenie woli złożone przez pozwaną w piśmie z dnia 8 lutego 2012 r., adresowanym do Komornika Sądowego przy Sądzie w Bielsku-Białej A. M., sygn. akt KM 1200/09, o cofnięciu wniosku egzekucyjnego wobec dokonania przez dłużnika zapłaty wierzytelności, stanowi jedynie czasową rezygnację z dochodzenia roszczeń w stosunku do dłużnika.

2.naruszenia przepisów postępowania, które miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a mianowicie:

a) art. 1025 KPC oraz art. 1026 § 2 KPC poprzez ich niezastosowanie, a w konsekwencji przyjęcie, że wyegzekwowana w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w B. A. M. pod sygn. akt KM 1200/09 kwota 13.757,83 zł nie została zaliczona w pierwszej kolejności na koszty postępowania egzekucyjnego, a co doprowadziło do nieuwzględnienia zarzutu przedawnienia podniesionego przez powoda;

b) art. 316 I KPC oraz art. 233 1 KPC poprzez ich błędne zastosowanie i dokonanie oceny

dowodów w sposób dowolny, selektywny oraz naruszający zasady logiki, w szczególności poprzez pozbawienie waloru wiarygodności części zeznań świadka P. C. oraz Powoda, co doprowadziło do sprzeczności istotnych ustaleń z zebranych w postępowaniu materiałem dowodowym;

c) art. 233 KPC oraz art. 227 KPC poprzez ich błędne zastosowanie i oddalenie wniosku dowodowego powoda o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków J. Z. oraz P. G. na okoliczność rozliczeń dokonanych między (...) Sp. z o.o. a (...) Sp. z o.o., okresu ich dokonania oraz ich wysokości, a także sporządzenia zestawienia zakupów dokonanych przez (...) Sp. z o.o. z (...) Sp. z o.o., co doprowadziło do błędnego przyjęcia, iż pozwany nie wykonywał czynności windykacyjnych we własnym imieniu lecz na rzecz osoby trzeciej tj. (...) Sp. z o.o., a w konsekwencji, że nietrafne są podawane przez powoda zarzuty co do ustaleń w zakresie rabatów i zaliczenia ich na poczet wierzytelności strony pozwanej pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) Sp. z o.o.;

d) art. 98 KPC oraz art. 100 KPC poprzez ich błędne zastosowanie, i przyjęcie, iż strona pozwana przegrała proces tylko w nieznaczej części, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania.

e) art. 230 kpc poprzez nie przyjęcie za przyznany przez pozwaną faktu dokonania przez powoda na rzecz pozwanej w dniu 4.04.2012r. kwoty 2.428,00 zł.

3. sprzeczności istotnych ustaleń z zebranych w postępowaniu materiałem dowodowym przez przyjęcie, że:

- Pozwany reprezentowany przez prezesa zarządu D. S. nie zawarł

umowy o zwolnienie z długu podczas spotkania w styczniu 2012 r.;

- cofnięcie wniosku egzekucyjnego złożonego Komornikowi Sądowemu

Rejonowym w B. A. M. w postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt KM 1200/09 przez Pozwanego nie nastąpiło na skutek zwolnienia Powoda z długu przez Pozwanego;

- z treści pisma Pozwanego z dnia 8 lutego 2012,r. o cofnięciu wniosku egzekucyjnego wynika, by wierzytelność została zaspokojona w całości;

- nietrafne są podawane przez Powoda zarzuty co do ustaleń w zakresie rabatów i zaliczenia ich na poczet wierzytelności strony pozwanej pomiędzy (...) Sp. z o.o.;

- nieuwzględnienia przez Sąd faktu dokonania w imieniu powoda na rzecz pozwanego dnia 4.04.2012r. zapłaty kwoty 2.428,00 zł, co doprowadziło do błędnego przyjęcia, że nie doszło do zwolnienia Powoda z długu przez pozwanego, a roszczenie wynikające z tytułu wykonawczego nie wygasło

Mając na uwadze podniesione zarzuty wnosił o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego oraz zasądzenia rzecz Powoda kosztów postępowania;

Ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja powoda zasadna nie jest i skutku odnieść nie może. Wbrew zarzutom skarżącego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w większej części, niż uczynił to sąd pierwszej instancji.

Przede wszystkim wskazać trzeba, że powód swe powództwo opiera na art. 840 § 1 pkt 2 kpc. Zgodnie z tym artykułem dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie

był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Brzmienie art. 840 § 1 pkt 1 ustalone od dnia 5 lutego 2005 r. sankcjonuje utrwalone poglądy doktryny i orzecznictwa, iż dłużnik nie może w drodze tego powództwa zmierzać do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia sądu stanowiącego tytuł egzekucyjny (por. m.in. wyrok SN z dnia 12 grudnia 1972 r., II PR 372/72, OSP 1973, z. 11, poz. 222), może przeczyć jedynie treści innych tytułów egzekucyjnych, których nie chroni prawomocność materialna. W niniejszej sprawie powód domaga się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego będącego orzeczeniem sądowym, dlatego też nie może skutecznie podnosić zarzutów, że wierzytelność nie istniała w takim zakresie w jakim została zasądzona na rzecz pozwanego. Nadto zarzut spełnienia świadczenia może dotyczyć jedynie spełnienia świadczenia na rzecz wierzyciela, na rzecz którego zasądzono świadczenie orzeczeniem sądowym. Bezspornym w sprawie jest fakt, że nakazem zapłaty z dnia 27 kwietnia 2005 r., wydanym w postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt IX GNc 2192/05/10 Sąd Rejonowy w K. zasądził na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. solidarnie od (...) Sp. z o.o. w C. i K. C. kwotę 87.892,62 zł, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 marca 2005 r. do dnia zapłaty, oraz kwotę 5.083,40 zł tytułem kosztów postępowania. Zatem rację ma sąd pierwszej instancji, że dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma znaczenia zarzut powoda, że wierzytelność nie istniała w takiej wysokości w jakiej została zasądzona orzeczeniem sądowym ani też zarzut powoda, że spłacał on dług na rzecz poprzedniego wierzyciela, a to spółki (...). Całkowicie chybione są zarzuty powoda, że był przekonany, iż to spółka (...) jest nadal wierzycielem. Tytuł egzekucyjny, a to nakaz zapłaty wyraźnie wskazywał, że podmiotem, na rzecz którego zasądzono kwotę 87.892,62 zł jest (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., a nie spółka (...). Niezrozumiałe są w tej sytuacji zarzuty skarżącego, iż „nie miał obowiązku dokonywania specjalnych ustaleń” kto jest wierzycielem. W tym stanie rzeczy nie ma więc istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy fakt jakie były ustalenia i rozliczenia pomiędzy (...) sp. z o.o., a (...) sp. z o.o. Z mocy art. 227 kpc przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotnie znaczenie. Dlatego też prawidłowo nie uwzględnił sąd pierwszej instancji wniosków o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków J. Z. i P. G. na okoliczność rozliczeń pomiędzy (...) sp. z o.o., a (...) sp. z (...), ich wysokości, czy też zestawienia zakupów i udzielanych rabatów, gdyż okoliczności, które powód chce tymi wnioskami dowodowymi wykazać nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Zatem zarzut, że powód spłacił część zasądzonej wierzytelności w wysokości 40.000 zł za pomocą rabatów jest chybiony.

Niezasadny jest także podnoszony przez skarżącego zarzut, że pozwany zwolnił go z długu. Sąd pierwszej instancji dokonał w tej części trafnych ustaleń faktycznych, wszechstronnie rozważył zebrany w sprawie materiał dowodowy, dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a to zeznań powoda, prezesa zarządu pozwanej s. D. S., świadka P. C. oraz pisma skierowanego do Komornika sądowego o cofnięciu egzekucji nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, chociaż nie dał temu wyrazu w uzasadnieniu. Do tych niewadliwych ustaleń dodać trzeba, że strony uzgodniły, iż powód mający firmę budowlaną może spróbować spłacić zadłużenie wobec pozwanego wykonując prace budowlane na rzecz pozwanego w postaci wybudowania budynku. Z uwagi na fakt, że pozwana nie dysponowała jeszcze działką budowlaną, po zapłaceniu części należności w kwocie 20.000 zł pozwany zdecydował się na czasowe odstąpienie od egzekucji, natomiast po załatwieniu formalności dotyczących działki powód przedstawił wprawdzie ofertę na wybudowanie budynku dla pozwanej lecz oferta ta nie została przez pozwaną przyjęta i pozwana ponownie złożyła wniosek egzekucyjny do komornika.

Ustalenia te oparte są na zeznaniach prezesa zarządu pozwanej spółki, które należy uznać za wiarygodne, albowiem są jasne i logiczne, dodatkowo pozwana przedstawiła ofertę złożoną przez powoda w dniu 28 kwietnia 2013r. na wykonanie i montaż budynku (k.140) według wskazanego przez pozwaną projektu. W tych okolicznościach zeznania powoda uznać trzeba za niewiarygodne, brak jest bowiem podstaw do przyjęcia aby pozwana istotnie bez przyczyny zwolniła powoda z długu. Zeznania świadka P. C.-syna powoda nie mogą być podstawą odmiennych ustaleń sądu, przede wszystkim dlatego, że świadek ten nie był nigdy świadkiem rozmów pomiędzy stronami.

Chybione są zarzuty skarżącego, iż sąd pierwszej instancji naruszył art. 77 kc przyjmując, że zwolnienie z długu powinno mieć formę pisemną. Istotnie dla zwolnienia z długu nie jest przewidziana szczególna forma. Wbrew jednakże zarzutom skarżącego sąd pierwszej instancji ustalił jedynie, że powód nie wykazał aby istotnie pozwany zwolnił go z długu i to ustalenie Sąd Apelacyjny podziela. Nie ma bowiem w zebranych w sprawie materiale dowodowym podstaw do poczynienia takich ustaleń. W szczególności za takie nie może być uznane skierowanie do komornika

pisma cofającego egzekucję, na co powołuje się skarżący. Z mocy art. 508 kc zobowiązanie wygasa gdy wierzyciel zwalnia dłużnika z długu, a dłużnik zwolnienie przyjmuje (zwolnienie z długu). Zwolnienie z długu jest zatem umową pomiędzy wierzycielem, a dłużnikiem i do zwolnienia z długu nie wystarcza samo oświadczenie wierzyciela zrzekającego się przysługującego mu oświadczenia, konieczna jest akceptacja tego oświadczenia przez dłużnika (patrz SN z 3.02.2009, IPK142/08, niepubl.). Zatem ewentualne oświadczenie o zwolnieniu z długu pozwany powinien był złożyć powodowi, a nie Komornikowi. Po wtóre z treści tego oświadczenia, wbrew zarzutom skarżącego nie wynika aby istotnie pozwany miał zamiar zwolnić powoda z długu. Wynika z niego jedynie, że pozwany „cofnął wniosek egzekucyjny w całości wobec dokonania przez dłużnika **zapłaty** wierzytelności”. Wbrew zarzutom skarżącego z treści tego pisma nie wynika aby wolą pozwanego było zwolnienie powoda z długu (art. 65 kc). Przeczy temu treść oświadczenia, a mianowicie stwierdzenie „wobec dokonania zapłaty”. Brak jest więc w tym stanie rzeczy podstaw do przyjęcia aby istotnie zamiarem pozwanego było zwolnienie powoda z długu. Wskazać w tym miejscu trzeba, że od zwolnienia z długu odróżnić należy pactum de non petendo czyli umowę zawartą pomiędzy wierzycielem, a dłużnikiem, w której wierzyciel zobowiązuje się do niedochodzenia roszczenia wobec dłużnika przez czas oznaczony, umowa taka nie prowadzi do wygaśnięcia zobowiązania (patrz. K. Zawada, K. Pietrzykowski, komentarz, t. II 2009 s. 134). Zdaniem Sądu Apelacyjnego w okolicznościach niniejszej sprawy zamiarem stron było czasowe odstąpienie od egzekwowania roszczenia do czasu dokonania uzgodnień, co do spłaty długu poprzez prace budowlane wykonane przez powoda, gdy strony do porozumienia nie doszły pozwany ponownie złożył wniosek do komornika w celu egzekwowania świadczenia.

Poza tym wskazać trzeba, że skierowane do komornika oświadczenie to nie było złożone przez osobę uprawnioną do składania oświadczeń woli w imieniu strony pozwanej. Złożone bowiem było przez pełnomocnika procesowego. Zdaniem Sądu Apelacyjnego zakres umocowania pełnomocnika określony w art. 91 kpc nie uprawnia pełnomocnika z mocy ustawy do złożenia materialno- prawnego oświadczenia o zwolnieniu z długu, a w okolicznościach niniejszej sprawy brak było podstaw aby uznać, że pozwany udzielił swemu pełnomocnikowi dorozumianego pełnomocnictwa do złożenia oświadczenia o zwolnieniu powoda z długu.

Reasumując podnoszony przez skarżącego zarzut zwolnienie z długu trafnie sąd pierwszej instancji uznał za chybiony.

Całkowicie nieuzasadniony jest podnoszony przez powoda zarzut przedawnienia roszczenia. Rację ma sąd pierwszej instancji, iż roszczenie powoda nie uległo przedawnieniu w żadnej części, nawet co do odsetek. Zgodnie z art. 125 kc, roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem Sądu przedawnia się z upływem lat 10, chociażby termin przedawnienia tego roszczenia był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenie okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe (np. odsetki) należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Zgodnie z art. 123 kc, bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed organem powołanym do egzekwowania roszczeń przedsięwziętą w celu zaspokojenia roszczenia. Postępowanie egzekucyjne przeciwko powodowi dotyczące niniejszego tytułu wykonawczego było prowadzone od 06.05.2009r. do 6.03.2012r. (egzekucja komornika sygn. akt Km 1200/09) i obecnie jest prowadzone od 29.08.2013r. (egzekucja komornika sygn. akt Km 2309/13), ani roszczenie główne ani okresowe nie uległo więc przedawnieniu. Kwoty uiszczone przez przedłużnika w toku postępowania egzekucyjnego Km 1200/09 zostały zaliczone na poczet odsetek w tym między innymi od 15.03.2005r. do 5.05.2006r. Zatem żądanie powoda, wbrew podnoszonym w apelacji zarzutom nie uległo przedawnieniu w żadnej części. Ponadto podnieść trzeba, że zarzut ten jest spóźniony, powód w pozwie nie podniósł zarzutu przedawnienia roszczenia, a z mocy art. 843 § 3 kpc powód w pozwie powinien przytoczyć wszelkie zarzuty jakie w tym czasie mógł zgłosić, pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu.

Prawidłowo także, wbrew zarzutom skarżącej zaliczył sąd pierwszej instancji kwotę 20.000 zł na poczet odsetek od 11.11.2005r. do 4.11.2007r. Niekwestionowanym jest, że w lutym 2012r. powód wpłacił bezpośrednio do rąk wierzyciela kwotę 20.000 zł. Kwota ta powinna być w pierwszej kolejności powinna być zaliczona na poczet zaległych odsetek (art. 451 § 1 i 3 kc). Jeżeli bowiem dłużnik spełnia świadczenia pieniężne bez wskazania, który z długów pragnie zaspokoić spełnione świadczenia zalicza się na poczet najdawniej wymagalnego długu, może być także zaliczone na zaległe należności uboczne.

Wskazać też trzeba, że skarżący nie wskazał innego sposobu zaliczenia zapłaconej kwoty 20.000 zł.

Nie było też, wbrew zarzutom skarżącego podstaw aby zaliczać na poczet długu powoda wpłaconą przez powoda kwotę 2.400 zł. Nawet z zeznań samego powoda wynika, że kwota ta została wpłacona jako pokrycie kosztów komorniczych cofniętego wniosku egzekucyjnego, a nie na poczet należności zasądzonych nakazem zapłaty.

Prawidłowe jest także rozstrzygnięcie o kosztach procesu za pierwszą instancję. Pozwany istotnie uległ tylko co do nieznacznej części, kwotę 20.000 zł zaliczono na zaległe odsetki, ponadto pozwany nie kwestionował zapłaty przez powoda kwoty 20.000 zł, a podstawą żądania powoda było twierdzenie, że spłacił należność zasądzoną tytułem wykonawczym częściowo za pomocą rabatów a w pozostałym zakresie został zwolniony z długu, co okazało się nieuzasadnione. Zatem trafnie swe rozstrzygnięcie o kosztach oparł sąd pierwszej instancji na podstawie art. 100 zdanie drugie kpc.

Reasumując apelację jako pozbawioną uzasadnionych podstaw należało oddalić na mocy art. 385 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na mocy art. 98 kpc.